

NIEŽAI

Gyvenimo būdas ir buitinės sąlygos lemia susirgimą šia odos liga. Niežinės erkės nesugeba šokinėti ar skraidyti, o tik šliaužioti, todėl užsikrečiama gyvenamojoje aplinkoje, ugdymo įstaigose, ligoninėse, globos namuose, kalėjimuose, kai neišvengiama prisilietimų prie kitų asmenų odos, asmeninių kūno priežiūros priemonių, drabužių, namų apyvokos daiktų ar patalynės.

Sergantysis platina ligą ir gali užkrėsti kitus nuo pat užsikrėtimo pradžios dar nepasireiškus ligos simptomams. Pacientas tampa nepavojingu aplinkiniams praėjus 24 valandoms po tinkamo gydymo. Dažniausiai pirmą kartą susirgusiems asmenims niežų požymiai pasireiškia praėjus 4–8 savaitėms nuo užsikrėtimo, tačiau simptomų atsiradimo laikas varijuoja nuo 2 savaičių iki 3 mėnesių. Anksčiau šia liga sirgusiems niežėjimas prasideda greičiau – per 48 valandas nuo užsikrėtimo.

Pagrindiniu ligos simptomu įvardijamas smulkių erkių, įsiraususių į paviršinius odos sluoksnius ir suformavusių niežinius takus, sukeltas niežulys, stipriau varginantis nakties metu, žmogui atsigulus ir sušilus. Neretai atsiranda bėrimas papulėmis arba pūslelėmis. Pastarasis yra labiau būdingas vaikams.

Niežų erkių takai dažniausiai randami tarpupirščiuose, pažastyse, juosmens ar pilvo srityse, apatinėje sėdmenų ar užpakalinėje šlaunų dalyje, pėdose. Galvos plaukuotoji dalis, delnai, rankų pirštai bei padai dažniau pažeidžiami mažiems vaikams ir kūdikiams.

Niežų gydymui skiriami tepalai arba emulsijos odos tepimui. Papildomai dezinfekuojami ligonio drabužiai bei lovos patalynė, išvalomos patalpos. Svarbu paminėti, kad gydomas ne tik sergantysis, bet ir su juo artimai kontaktavę asmenys.

Niežinėms erkėms labai svarbus kontaktas su žmogumi. Be šeimnininko kambario temperatūroje niežinė erkė žūsta praėjus kelioms dienoms, todėl kartais gydant niežus rekomenduojama asmeninius daiktus palikti nuošalioje vietoje savaitės laikotarpiui.

Pajutus sveikatos būklės pablogėjimą ar niežams būdingus simptomus, nedelsiant kreipkitės į savo šeimos gydytoją.

Niežų profilaktika gydymosi metu

1. Prieš vaistų vartojimą būtina įdėmiai perskaityti vaistų gamintojo informacinį lapelį ir dėmesingai laikytis rekomendacijų.

2. Tepantysis vaistais niežais sergantį ligonį privalo dėvėti pirštines.

3. Ligoniu išsimaudžius, keičiami lovos skalbiniai, valoma vonia.

4. Tepamaisiais vaistais kruopščiai įtrinama viso kūno oda nuo ausų spenelių iki kojų pėdų, atkreipiant dėmesį į galias raukšles, odos įdaubas, bamba, delnus, padus, rankų ir kojų tarpupirščius. Jei vaistai nuplaunami plaunant rankas, pasinaudojus tualetu ir pan., vaistais įtrinti reikėtų nuplautas vietas pakartotinai.

5. Kūdikiams, senyviems ir susilpnėjusio imuniteto asmenims reikalinga prieš niežinius vaistus panaudoti ir galvos srityje (kakta, smilkiniai, galvos oda) bei aplink ausis. Netepti vaistų arti akių ir burnos. Patekus vaistams į akis, jos nedelsiant plaunamos vandeniu.

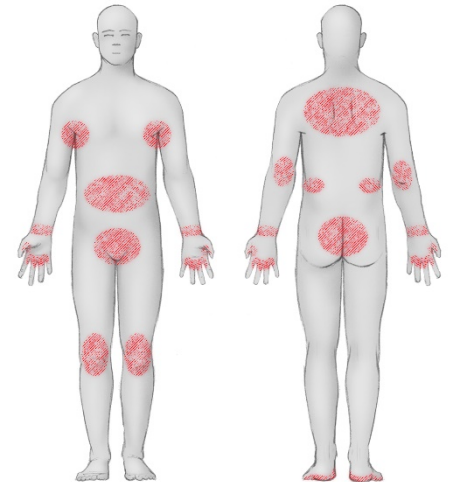
6. Rankų ir kojų pirštų nagai prieš vartojant vaistus turi būti nukarpomi ir vaistai įterpiami po nagais.

7. Ligonis maudomas / maudosi praėjus 8–14 valandų po vaistų pavartojimo (jei vaistų vartojimo rekomendacijose nėra parašyta kitaip).

8. Ligonio ir jo lovos baltiniai po gydymo yra keičiami. Nešvarūs skalbiniai skalbiami karštu 60 °C vandeniu, naudojant skalbimo priemones.

9. Rūbai, rankšluosčiai, lovos skalbiniai, naudoti per paskutines 4 paras, skalbiami karštu vandeniu, naudojant skalbimo priemones.

10. Daiktai, kurių negalima skalbti, valomi arba talpinami į plastikinius maišus, užrišami ir paliekami juose 4 paroms. Grindys ir kilimai siurbiami dulkių siurbliu, o dulkių siurblio maišas (turinys) talpinamas į plastikinį maišą ir šalinamas su atliekomis.

Visuomenės sveikatos specialistė, vykdanči sveikatos priežiūrą mokykloje Agnė Barkauskaitė